

Свијету и капитализму је мало био један Фидел Кастро са карактеристикама кубанске револуције и комунизма у предзнацима Че Геваре, а из сјенке 20. јула 1994. године појавио се источни медвјед из Бјелорусије под називом Александар Лукашенко.

Докле ће међународна заједница да толерише Лукашенково лидерство будући да је одавно окарактерисан као једини прави тиранин и диктатор на свијету.

Његово котирање и појављивање у јавности изазива страшну алергију запада, а посебно послје новембарских избора гдје је у предсједничкој трци побједио са 79,65 одсто гласова по званичним подацима Централне изборне комисије. Међутим, контроверзе су уобичајне када је ријеч о бјелоруској политичкој јавности. Тирански начин освајања избора пропраћен је уз хапшење најмање 600 присталица опозиције и пет опозиционих предсједничких кандидата. Ни сами међународни посматрачи нису остали равнодушни и изборе оцјенили као потпуну изборну крађу Александра Лукашенка који се са конкуренцијом физички обрачунава. Остатак комунистичког миљеа на истоку идаље гура добро захваљујући изванредној географској позицији за транспорт гаса према Европи, али и добро очуваном социјалном статусу друштва. Но, докле ће међународна заједница да толерише Лукашенково лидерство будући да је одавно окарактерисан као једини прави тиранин и диктатор на свијету који манипулише народним масама?

Истина, ЕУ је одмах крајем јануара присегла за репресивним мјерама против бјелоруског режима и то блокирајући имовину и стављањем забране на путовање у земље Уније Лукашенку и 157 његових сарадника уз „игнорисање“ Шведске и Пољске које су захтијевале широку економску блокаду Бјелорусије. Опет с друге, стране и логично постављене карте показују да би се економском блокадом совјетско и комунистичко друштво у Бјелорусији додатно охладило, посебно ако узмемо у обзир да ће то произвести несагледиве финансијске послједице по Русију којој је гас и плин основа држања Европе у шацци и добијања енормно високих зарада. Међутим, шта је сада бјелоруско друштво добило поновним избором Лукашенка на предсједничко мјесто? Добило је само конфронтације са САД, ЕУ па чак и Русијом које Лукашенка сматрају главног кончничара модернизацији друштва и формирању стабилније привреде за потенцијалне улагаче. Москва колико год сматрала да је режим Лукашенка лош они се морају постављати као прихватљив партнер западном сусједу јер стратешки, тај простор јој је јако важан.

Прошле године када је избио сукоб на релацији Лукашенко-Медведев у рекордном року је прекинуто да се не би „пријатељи кудили, а запад славио неслогу“.

Прошле године када је избио сукоб на релацији Лукашенко-Медведев у рекордном року је прекинуто да се не би „пријатељи кудили, а запад славио неслогу“. Вјероватно највећи разлог таквог понашања лежи у чињеници да „Баћка“ хоће смањење плаћања руског гаса, који је ове године подједнак за све кориснике у иностранству – 210 долара за 1.000 кубних метара гаса. „Гаспром“ је већински власник "Белтранзгаз" што даље имплицира да и по овом питању Бјелорусији не би одговарало „опирање“, као и чињеница да је Минск од Москве годинама добијао повољно сирову нафту коју је слала на мегдан „смрзнутим“ Европљанима.

„Европа има новац, а ми руски гас и сирову нафту“ овом паролом се од доласка на челну позицију Лукашенко користио. Јако је важно навести саму чињеницу да су европски предузетнички и аутомобилски гиганти имали жељу да улажу у бјелоруску привреду али им је званична ЕУ томе стала на пут условивши Минск „да развија демократију и поштива људска права“. Овдје ми се јављају двије недоумице. Прво, бојазан да се превелики гиганти и предузетници нерозочарају у превише централизовану националну привреду Бјелорусије јер се, када је ријеч о профиту неће баш лијепо прославити, а друга недоумица, шта то ЕУ сматра под развојем демократије у самој Бјелорусији када је Лукашенков режим био довољно јасан – НЕ виртуелној и прозападној демократији? Сукоб са „Баћком“ тиња самим неучлањењем Бјелорусије у Свијетску трговинску организацију јер Бјелорусија од ЕУ тражи да јој докаже истинске намјере али и економске интересе. Можда до сада најочигледнији примјер оспоравања Лукашенка и његово скидање са власти затражио је Џон Мекејн који је у току немира у Египту и свргавања Хоснија Мубарака поручио да чувеног „Баћку“ чека иста судбина као и свих арапских лидера.

Због неодговорног понашања Лукашенка Европски парламент је поменуо могућност увођења казни у спорту и санкционисање Бјелорусије са олимпијских игара, као и одузимања организације Свијетског првенства у хокеју на леду које се треба одржати за три године у Минску. То је врх леденог бријега којег желе да искористе у међународној заједници ако се Лукашенко не повуче из политике и са свих јавних функција.

Пише: Стефан Драгичевић
понедељак, 16 мај 2011 12:05

Сукоб са „Баћком“ тиња самим неучлањењем Бјелорусије у Свијетску трговинску организацију јер Бјелорусија од ЕУ тражи да јој докаже истинске намјере али и економске интересе.

Но оно што овдје заиста остаје недоречено, чему толика брига Европе и Америке за Бјелорусију и тамошњи облик поштивања људских права? Ако „Чајанка“ у Америци као организација дјелује под амблемом и слоганом „расизам и враћање робова одакле су дошли за вријеме колонизације“; Ако у једној Француској законом се забрањује ношење бурки; Ако се у једној Швајцарској забрањује градња минарета; Ако је једна Велика Британија изгубила симбол и вид монархије; Ако се у Шпанији на утакмици Реал Мадрид – Барселона звижди националној химни; Ако се у Италији и Грчкој према демонстрантима поступа најокрутније од стране чувара јавног реда и мира... Гдје је ту поштивање људских права? А да да...увијек заборавим да говорим о једној Бјелорусији, а не о Француској која се уби од поштивања тзв. људских права.

Извоз ЕУ у Бјелорусију износио је око 6,3 милијарде евра што је од јануара ове године драстично нарушено санкционисањем бјелоруског предсједника. Кап која је прелила чашу била је осуда бившег предсједничког кандидата Андреја Саникова на 5 година затвора и то само зато што је очигледан примјер намјештеног политичког процеса. 2008. године Лукашенку је била скинута суспензија уласка у ЕУ зато што је на томе веома јако инсистирала сама Њемачка, али је поновним узимањем и сопствено стављање круне на главу и вршењем репресије над опозицијом изгубио повјерење канцеларке Ангеле Меркел.

Успон и пад – Александра Лукашенка званог „Баћка“ још није окончан, а када ће умногоме ће зависити од тајних, војних и обавјештајних служби запада. Зашто то кажем? Имам осјећај да ће му америчке „Фоке“ филмским подухватом улетити у резиденцију и масакрирати га баш као и његовог истомишљеника у Пакистану Осаму бин Ладена, а да ће након тога, по свим хришћанским обичајима његово тјело бацити у Балтичко море јер ће слике убиства „бити превише језиве“ и мучне за јавност.